

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)
της 21ης Μαρτίου 2013

Υπόθεση F-94/11

Markus Brune
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Ακύρωση αποφάσεως περί μη εγγραφής στον πίνακα επιτυχόντων — Εκτέλεση δεδικασμένου — Αρχή της νομιμότητας — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά αποφάσεως περί επαναλήψεως της διαδικασίας του διαγωνισμού»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο εφαρμόζεται στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία ο M. Brune ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως, της οποίας έλαβε γνώση με την από 11 Φεβρουαρίου 2011 επιστολή του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής, περί μη εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/26/05.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Ο M. Brune φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

Περίληψη

1. Υπαλληλικές προσφυγές — Βλαπτική πράξη — Έννοια — Προπαρασκευαστική πράξη — Απόφαση εξεταστικής επιτροπής να επαναλάβει τη διαδικασία του διαγωνισμού — Δεν εμπίπτει — Πράξη που μπορεί να αμφισβητηθεί μόνο παρεμπιπτόντως, στο πλαίσιο προσφυγής κατά της αποφάσεως περί μη εγγραφής του υποψηφίου στον πίνακα επιτυχόντων (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

2. Υπαλληλικές προσφυγές — Ακυρωτική απόφαση — Αποτελέσματα — Υποχρέωση λήψεως μέτρων προς εκτέλεση — Περιεχόμενο — Καθορισμός βάσει τόσο του σκεπτικού όσο και του διατακτικού της αποφάσεως — Ακύρωση της αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής περί μη εγγραφής υποψηφίου στον πίνακα επιτυχόντων — Επανάληψη του διαγωνισμού μόνο για τον προσφεύγοντα — Πρόσφορο μέτρο προς εκτέλεση (Άρθρο 266 ΣΛΕΕ· Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 27)

3. Υπαλληλικές προσφυγές — Ακυρωτική απόφαση — Αποτελέσματα — Υποχρέωση λήψεως μέτρων προς εκτέλεση — Εξουσία εκτιμήσεως της Διοικήσεως — Δυνατότητα ενάρξεως συνομιλιών με τον θιγόμενο (Άρθρο 266 ΣΛΕΕ)

1. Η απόφαση με την οποία, αφενός, υποψήφιος ο οποίος κακώς αποκλείστηκε από διαγωνισμό ενημερώνεται για την επανάληψη του διαγωνισμού αυτού και, αφετέρου, διευκρινίζονται οι λεπτομέρειες που έχουν άμεση σχέση με την επανάληψη της διαδικασίας του διαγωνισμού δεν αποτελεί βλαπτική πράξη, αλλά πράξη που είναι προπαρασκευαστική της λαμβανόμενης κατά το πέρας της διαδικασίας αποφάσεως περί εγγραφής ή μη εγγραφής του υποψηφίου στον πίνακα επιτυχόντων. Κατά συνέπεια, ο ενδιαφερόμενος υποψήφιος δεν μπορεί να προσβάλει απευθείας την εν λόγω προπαρασκευαστική πράξη, αλλά μπορεί μόνο να την αμφισβητήσει παρεμπιπτόντως, στο πλαίσιο προσφυγής κατά της αποφάσεως περί μη εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων.

(βλ. σκέψη 37)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 15 Ιουλίου 1993, T-17/90, T-28/91 και T-17/92, Camara Alloisio κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 42

2. Σε περίπτωση ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως, το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο υποχρεούται, βάσει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εξαφάνιση των αποτελεσμάτων της διαπιστωθείσας παρανομίας, πράγμα που, στην περίπτωση ήδη εκτελεσθείσας πράξεως, συνεπάγεται την επαναφορά του προσφεύγοντος στη νομική κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από την έκδοση της εν λόγω πράξεως.

Το ως άνω όργανο, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση που του επιβάλλει το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, οφείλει να λάβει συγκεκριμένα μέτρα για την εξαφάνιση της παρανομίας που διαπράχθηκε σε βάρος του θιγόμενου. Ειδικότερα, δεν μπορεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτή επικαλούμενο τις δυσχέρειες που θα μπορούσε να προκαλέσει στην πράξη η επαναφορά του προσφεύγοντος στη νομική κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από την έκδοση της ακυρωθείσας πράξεως. Μόνον επικουρικός, όταν δηλαδή η εκτέλεση της ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως προσκρούει σε σημαντικά εμπόδια, μπορεί το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο να εκπληρώσει την προαναφερθείσα υποχρέωσή του λαμβάνοντας κάθε απόφαση που μπορεί να αντισταθμίσει με δίκαιο τρόπο το αρνητικό αποτέλεσμα που είχε η ακυρωθείσα απόφαση για τον θιγόμενο.

Συναφώς, μολονότι απόκειται στο εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο να προσδιορίσει τα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση μιας ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως, εντούτοις η εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει σχετικά το όργανο αυτό περιορίζεται από την υποχρέωσή του να λάβει υπόψη το διατακτικό και το σκεπτικό της δικαστικής αποφάσεως την οποία υποχρεούται να εκτελέσει, καθώς και τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης. Επομένως, το καθού θεσμικό όργανο πρέπει, μεταξύ άλλων, να φροντίσει ώστε τα λαμβανόμενα μέτρα να μην βαρύνονται με τις ίδιες πλημμέλειες με αυτές που διαπιστώθηκαν με την ακυρωτική απόφαση.

Εντούτοις, όσον αφορά γενικό διαγωνισμό για την κατάρτιση πίνακα προσλήψεων, η Διοίκηση, στην περίπτωση υποψηφίου που παρανόμως αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό, μπορεί να αναζητήσει λύση σύμφωνη με τις επιταγές της επιείκειας. Ειδικότερα, σε περίπτωση γενικού διαγωνισμού για την κατάρτιση πίνακα προσλήψεων, του οποίου οι δοκιμασίες διεξήχθησαν πλημμελώς, τα δικαιώματα του υποψηφίου προστατεύονται επαρκώς αν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προβεί, σε σχέση με τον υποψήφιο αυτό, στην επανάληψη του διαγωνισμού για την κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων, δεδομένου ότι η επανάληψη αυτή συνεπάγεται την επαναφορά της καταστάσεως η οποία υφίστατο πριν την επέλευση των πραγματικών περιστατικών που υποβλήθηκαν στη δικαστική κρίση. Αντιθέτως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η εγγραφή του προσφεύγοντος στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού,

χωρίς υποχρέωση εκ νέου συμμετοχής του στην προφορική δοκιμασία, ειδάλλως θα παραβιαζόταν όχι μόνον η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η αρχή της αντικειμενικής βαθμολογήσεως και η προκήρυξη του διαγωνισμού, αλλά και το άρθρο 27 του ΚΥΚ.

(βλ. σκέψεις 58 έως 60, 63 και 67)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 14 Ιουλίου 1983, 144/82, Detti κατά Δικαστηρίου, σκέψη 33· 6 Ιουλίου 1993, C-242/90 P, Επιτροπή κατά Albani κ.λπ., σκέψη 13

ΓΔΕΕ: 22 Ιουνίου 1990, T-32/89 και T-39/89, Μαρκόπουλος κατά Δικαστηρίου, σκέψη 44· 8 Οκτωβρίου 1992, T-84/91, Meskens κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 78· 23 Απριλίου 2002, T-372/00, Campolargo κατά Επιτροπής, σκέψη 109 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· 5 Δεκεμβρίου 2002, T-119/99, Hojer κατά Επιτροπής, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· 13 Σεπτεμβρίου 2005, T-283/03, Recalde Langarica κατά Επιτροπής, σκέψεις 50 και 51

ΔΔΔΕΕ 24 Ιουνίου 2008, F-15/05, Andres κ.λπ. κατά ΕΚΤ, σκέψη 132 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

3. Δεδομένου ότι η Διοίκηση ασκεί τη δράση της μονομερώς, σε αυτήν εναπόκειται να προσδιορίσει τα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση μιας ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως. Ως εκ τούτου, η Διοίκηση έχει τη δυνατότητα και όχι την υποχρέωση να αρχίσει συνομιλίες με το θιγόμενο από την παρανομία πρόσωπο, προκειμένου να καταλήξει σε συμφωνία που να παρέχει στο πρόσωπο αυτό δίκαιη αντιστάθμιση.

(βλ. σκέψη 71)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: Meskens κατά Κοινοβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψη 80· 26 Ιουνίου 1996, T-91/95, De Nil και Imprens κατά Συμβουλίου, σκέψη 34